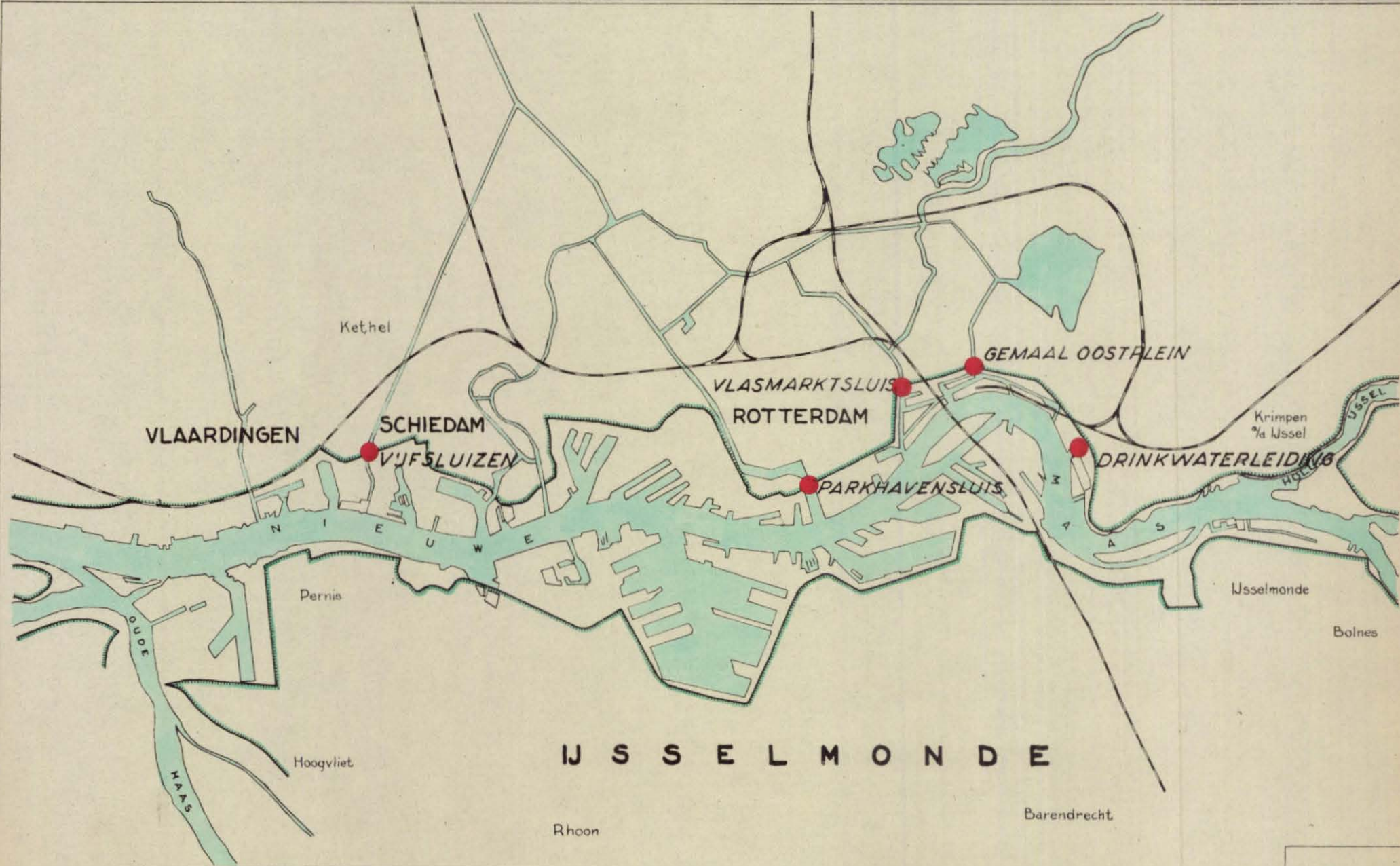

INLAATMOGELIJKHEDEN VAN DELFLAND

Ir. J. van Veen. Voorlopige nota inzake de verzouting der benedenrivieren (waterinlating voor Delfland).
1935. 17 blz. 20 bijlagen.

Delfland vroeg bij schrijven van 2 April 1934 of de verbeteringswerken in de benedenrivieren het water op de Rotterdamse Waterweg hebben kunnen doen verzouten, en zo ja, of uit dien hoofde nog verdere verzouting is te vrezen. Het Hoogheemraadschap wijst op het grote belang dezer kwestie. Indien het water ook voor de kortgeleden in gebruik genomen Parksluizen zou verzouten, zou Delfland in droge tijden voor moeilijkheden komen te staan.

Na de gegevens verzameld en bewerkt te hebben komt Schr. tot de conclusie, dat voorlopig moeilijk aan de algemene indruk kan worden ontkomen, dat het zoutbezwaar op de Noordelijke benedenrivieren (Waterweg, Oude Maas, Brielse Maas, Botlek) toeneemt. Dit niettegenstaande de afvoer van opperwater door de Waterweg sinds 1917 is toegenomen met 43 % en ook de Oude Maas veel meer opperwater afvoert dan voorheen.

De vraag, of door verdere verruiming der benedenrivieren in de toekomst meer zout zal zijn te verwachten, zal nog verdere studie vorderen. Of een verzilting tegengegaan zal kunnen worden, voert onmiddellijk in de richting van zeer grote vraagstukken omtrent de verdere ontwikkeling van ons rivierenstelsel.

Delfland's inlaatmogelijkheid naast de Parksluizen zal bij doorgaande verzilting nog betrekkelijk lang in staat zijn voldoende zoet water uit de rivier te leveren. Mocht dit echter onverhoopt onmogelijk worden, dan zal gedacht moeten worden aan een toevoer uit de Hollandse IJssel of uit de boezems van Rijnland of Schieland.

De grafieken van het rapport worden voor de volgende jaren steeds bijgehouden.

Beschouwd worden de volgende reeksen waarnemingen :

- Rijkswaterstaat in 1933.
- Drinkwaterleiding te Maassluis.
- Delfland bij Vijfsluizen.
- Drinkwaterleiding te Rotterdam.

Zie ook rapport Alg. 69.